

[Formanden]

forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Forhandling

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 204:

Forslag til lov om tillægsbevilling for finansåret 1993.

Af finansministeren (Lykketoft).

(Fremsat 3/3 94. Første behandling 23/3 94. Betænkning 20/4 94).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-3, §§ 5-17, §§ 19-29, §§ 35-38 og §§ 40-44 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 96:

Forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 1991.

(Fremsat 20/4 94 i betænkning fra Finansudvalget).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til anden (sidste) behandling sættes til forhandling under ét.

Kim Behnke (FP):

I sin tid stemte Fremskridtspartiet imod finanslovsforslaget for 1991, og vi stemte også imod tillægsbevillingslovsforslaget for det pågældende år. Mellem finanslovsforslaget og tillægsbevillingslovsforslaget var der en lang række aktstykker i det daværende finansår, og dem stemte Fremskridtspartiet også imod for størstepartens vedkommende.

Nu er vi så nået til at skulle godkende selve regnskabet og den betænkning, som statsrevisorerne har afgivet. Med hensyn til statsrevisorerne betænkning har vi med interesse læst de vanlige meget, meget lødige og gode beretninger, der er kommet fra Statsrevisoratet, og vi glæder os over, at det er et samlet Finansudvalg, der kan fremhæve specielt én af disse beretninger, nemlig om den ca. 80 mio. kr.s overskridelse, der var i udenrigstjenesten i finansåret 1991, og vi har en forventning om, at de løfter, der på daværende tidspunkt blev afgivet af udenrigsministeren om at få strammet administrationen op, er opfyldt.

Vi har også en forventning om, at de andre anbefalinger, som Statsrevisoratet kom med i de forskellige beretninger, der blev afgivet i det år, alle sammen bliver fulgt af de respektive ministre – ellers ved vi jo, at statsrevisorerne er dygtige til at følge sagerne op.

Tilbage er så selve statsregnskabet, og da det jo er en rent bogholderimæssig konklusion på perioden, er det jo ikke sagligt at stemme imod det, for det er jo blot en opregning af kendsgerningerne. Så medmindre man et eller andet sted har lavet en sammentællingsfejl, kan vi også i år som i tidligere år indstille statsregnskabet til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets tekst vedtoges uden afstemning.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om omlægning af inkonvertible lån m.v.

Af Pernille Sams (KF), Mejdahl (V) og Kirsten Jacobsen (FP).

(Fremsat 12/4 94).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Lykketoft):

Jeg tror, vi alle sammen har mødt eksempler på mennesker, der har problemer med inkonvertible lån, og som synes, de burde behandles bedre. Det har jeg megen forståelse for.

Vi har også i regeringen, ikke mindst i Økonomiministeriet og Skatteministeriet, overvejet, om der fandtes statsfinansielt neutrale eller i hvert fald rimelig neutrale modeller, der kunne løse problemerne for denne gruppe låntagere. Desværre må jeg sige, at der ikke i det arbejde, vi har været igennem, er fundet nogen løsningsmodel, som vi synes man kan anbefale, for de løsninger, der virkelig ville hjælpe folk, er statsfinansielt endda meget kostbare.

Jeg synes også, det forslag, vi her har foran os, er en levende illustration af, hvor svært det er at finde anvendelige løsninger. Forslagsstillerne siger jo selv, at de ønsker statsfinansiell neutralitet, og det er al ære værd. Men en nærmere analyse af forslaget, sådan som det er udformet, viser, at det faktisk ikke hjælper nogen af dem, der har problemer med de inkonvertible lån, og hvis det skulle ændres således, at det hjalp, ville det netop være noget, der over en årrække kostede statskassen et milliardbeløb.

Jeg vil ikke gå ind i en dybsindig teknisk diskussion; forslaget får jo også en udvalgsbehandling, hvor der er mulighed for at vende alle argumenterne. Jeg vil dog sige, at hvis vi har overset nogle columbusæg, som kan løse op for nogle af problemerne uden at give en stor statsfinansiell belastning, er regeringen indstillet på at kigge på det. Men i så fald er det løsningsmodeller, som endnu ikke har været præsenteret for os, og som heller ikke på

nogen måde er indeholdt i det beslutningsforslag, der her er fremsat.

Derfor må vi fra regeringens side sige nej til det fremsatte forslag, og så må vi tage en dybere diskussion om problemernes karakter under udvalgsbehandlingen.

Formanden:

Inden jeg åbner for korte bemærkninger, skal forhandlingen være åbnet. Det vil sige, at den første ordfører skal have haft ordet.

Jørn Pedersen (S):

Vi erkender også i Socialdemokratiet, at der kan være mennesker, der har reelle problemer på grund af inkonvertible lån.

Til gengæld er vi enige i finansministerens synspunkter om, at netop den model, vi her ser til løsning af problemet, ikke holder – hverken med hensyn til at række hånden ud til de grupper, man gerne vil hjælpe, eller med hensyn til at være finansielt neutral for staten. Derfor må vi sige, at uagtet man vil forsøge at løse et problem for nogle mennesker, opfylder forslaget ikke sin intention, og derfor er vi nødt til at afvise det.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Begge de indlæg, vi nu har hørt om lovforslaget, tog udgangspunkt i, at forslaget ligesom ikke skulle være godt nok, eller noget i den retning. Men både finansministeren og hr. Jørn Pedersen holdt sig på et helt overfladisk niveau, hvor man slet ikke gik i substansen; finansministerens sagde bare, at forslaget ikke hjælper.

Så vil jeg gerne spørge direkte: Hvorfor hjælper forslaget ikke? Der er jo mange, der mener, at det ville hjælpe aldeles udmærket at give alle disse mennesker en valgmulighed, som de ikke har i dag, at det ville ophæve den stavnsbinding, der ligger i denne låneform. Det er ikke en gave, de får; men det ville dog ophæve det stavnsbånd, de befinder sig under.

Øg hr. Jørn Pedersen sagde, at forslaget ikke er neutralt for staten. Derfor vil jeg gerne spørge hr. Jørn Pedersen: Hvordan koster dette her staten penge? For det koster nemlig ikke staten penge! Men hvis Socialdemokratiet kan se et eller andet sted, hvor det koster staten penge,